

РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ
КОНСТИТУЦИОНЕН СЪД

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

София, 22 юни 1995 г.

Конституционният съд в състав:

Председател: Асен Манов

Членове: Младен Данаилов	Иван Григоров
Милчо Костов	Пенчо Пенев
Цанко Хаджистойчев	Тодор Тодоров
Станислав Димитров	Александър Арабаджиев
Николай Павлов	Георги Марков

при участието на секретар-протоколита Гургана Иванова разгледа в закрито заседание, проведено на 22 юни 1995 г., конституционно дело № 15/1995 г., докладвано от съдията Николай Павлов.

Делото е образувано на 14 юни 1995 г. по искане на Върховния съд на основание чл. 150, ал. 2 във връзка с чл. 149, ал. 1, т. 2 от Конституцията за установяване на противоконституционност на разпоредбата на чл. 560, ал. 2, изр. последно от Кодекса на труда (изменение ДВ, бр. 100 от 1992 г.).

Твърди се, че с разпоредбите на чл. 16 от Конституцията прокламира конституционния принцип за гарантиране и защита на труда, а членове 56 и 57 въздигат като неотменимо право на гражданите, правото им на защита, когато са нарушени или застрашени техните права или законни интереси. В подкрепа на твърдението се сочат разпоредбите на чл. чл. 117, ал. 1, 120, ал.

2; 121, 122, ал. 1 от Конституцията, които с непосредственото си действие регулират, гарантират и защитават осъществяването на правата на гражданите.

Като се позовават на нормата на чл. 360, ал. 2 от Кодекса на труда, вносителите на искането поддържат, че тя противоречи на разглежданите текстове от Конституцията, които не допускат с акт на Министерския съвет да се определят категории държавни служители, трудовите спорове при уволнение, на които не подлежат на разглеждане от съдилищата. С прието от Министерски съвет, на основание чл. 360, ал. 2 от Кодекса на труда, Постановление № 135 от 15 юни 1993 г. (обн. ДВ, бр. 64/1993 г.) противоконституционно се дерогира законовата уредба на трудовите отношения относно тяхната правна защита.

Конституционният съд намира, че искането е допустимо с оглед разпоредбите на чл. 84, т. 2 и чл. 95, т. 3 във връзка с § 15 от Закона за съдебната власт, като изоставя предишната си практика изразена в определение № 6 от 30 юни 1992 г. по к. д. № 12/1992 г.

То е направено от оправомощен, съгласно чл. 150, ал. 1 от Конституцията субект и има за предмет установяване противоконституционност на закон (чл. 149, ал. 1, т. 2 от Конституцията). Предявеното искане отговаря на изискванията на чл. 17, ал. 1 и 2 ЗКС и чл. 18, ал. 1 и 2 ПОДКС. Ето защо то трябва да бъде допуснато за разглеждане по същество, С оглед авторството и предмета на разпоредбата, чиято конституционност е оспорена, заинтересувани институции по смисъла на чл. 18, ал. 2 ЗКС са Министерският съвет, главният прокурор, КНСБ и КТ "Подкрепа". Съдът ги конституира като заинтересувани страни, като им предоставя 14-дневен срок за представяне на писмени доказателства и становища.

Въз основа на изложеното и на основание чл. 19, ал. 1 и чл. 18, ал. 2 ЗКС Конституционният съд

ОПРЕДЕЛИ:

Допуска за разглеждане на Върховния съд за установяване на противоконституционност на разпоредбата на чл. 360, ал. 2 изречение последно от Кодекса на труда, въз основа на която е прието ПМС № 135 от 1993 г.

Конституира като заинтересувани страни по делото Министерският съвет, главният прокурор, КНСБ и КТ "Подкрепа", на които да се изпратят преписи от искането и настоящото определение, като им се предоставя 14-дневен срок за представяне на писмени становища и доказателства.

Препис от определението да се изпрати и на подателя на искането, като му се съобщи възможността в същия срок да изложи допълнителни съображения по искането.

Да се изискат служебно от Върховния съд граждански дела № 998/94 г. и № 559/95 г. по описа на съда.

Председател: Асен Манов